SPORTIVII NOŞTRI – ANGAJAŢI ÎNTR-UN EFORT SUSŢINUT PENTRU O BUNĂ EVOLUŢIE LA JOCURILE OLIMPICE DIN 1984

PERFORMANŢELE DIN 1982, UN PRIM PAS PE CALEA REDRESĂRII ATLETISMULUI ROMÂNESC

După cîţiva ani cu o activitate slabă, cu rezultate modeste şi cel mai adesea nesemnificative, începînd de anul trecut, în atletismul nostru, se constată, iată, un reviriment. Un promiţător reviriment! Sigur, încă nu pe toate planurile şi, în orice caz, nu chiar la proporţiile pe care le-am dorit, dar revirimentul este cert şi rezultatele îl demonstrează. Din acest punct de vedere meritele mai ales ale atletismului este faptul că în activitatea sa se operează cu cifre şi că aceste cifre, la noi sau aiurea în lume, au aceeaşi rezonanţă şi semnifică acelaşi lucru. Ei bine, cifrele atleţilor noştri (mai corect spus, ale ...atletelor noastre!), de anul trecut (anul Universiadei de la Bucureşti) şi cele de anul acesta arată tocmai revirimentul de care aminteam mai înainte, consemnat la nivel de juniori, la nivelul echipelor reprezentative, în competiţiile balcanice, în cele continentale, în bilanţul mondial etc. Unele dintre aspectele de actualitate ale atletismului ne-am propus să le abordăm astăzi, în dorinţa de a evidenţia stadiul actual de pregătire, perspectivele de îndeplinire a importantelor obiective asumate de atletismul românesc pentru Jocurile Olimpice din 1984.

1982 — anul „europenelor"

Anul trecut, pentru cei mai mulţi dintre fruntaşii atletismului nostru, principalul obiectiv al sezonului l-a constituit Universiada de la Bucureşti. Se ştie, am subliniat-o doar la timpul respectiv, în cel mai puternic şi mai valoros concurs de atletism organizat vreodată în ţara noastră, tinerii atleţi români au avut o comportare deosebită cucerind 2 medalii de aur (Doina Melinte la 800 m şi Florenţa Crăciunescu la disc), 4 medalii de argint şi 9 medalii de bronz. La încheierea sezonului, şi Anişoara Cuşmir (6,91 m la lungime) şi Maricica Puică (8:34,30 la 3 000 m) deschideau listele europene ale celor mai bune performere.

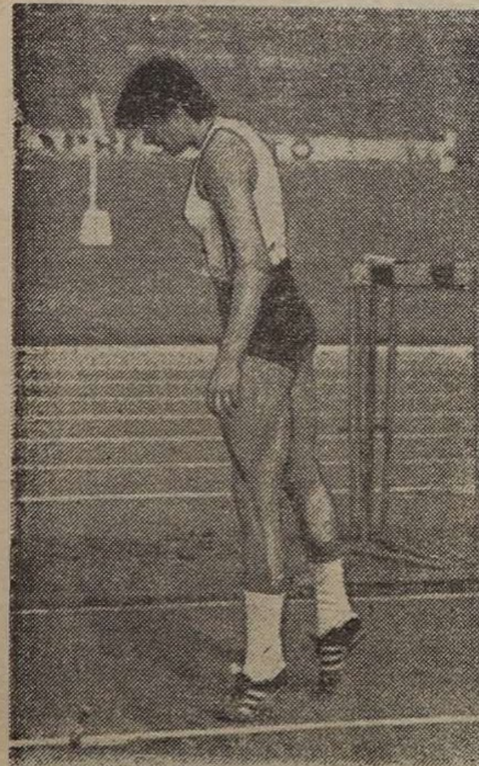
Anul 1982, marcînd jumătatea ciclului olimpic dintre Jocurile de la Moscova şi cele de la Los Angeles, a fost, pe planul importanţei, anul campionatelor europene de la Atena. Într-un sezon bogat în concursuri, întrecerile din capitala Greciei au reprezentat momentul cel mai important. La această competiţie de vîrf, atletismul nostru şi-a propus să obţină 2 medalii şi un număr de 15 puncte. Precum se ştie, angajamentul a fost depăşit: au fost cucerite 3 medalii (una de aur — Vali Ionescu la săritura în lungime şi 2 de argint — Anişoara Cuşmir la lungime şi Maricica Puică la 3 000 m) şi au fost obţinute 23 de puncte: Maricica Puică (Olimpia Buc.) 8 p, Vali Ionescu (Rapid Buc.) 7 p, Anişoara Cuşmir (C.S.M. Craiova) 5 p, Doina Melinte (Ştiinţa Bacău) 1 p, Bedros Bedrosian (Dinamo Buc.) 1 p, echipa feminină de 4×400 m 1 p (Iboia Korodi — Steaua 0,25 p, Cristieana Cojocaru — Ştiinţa Bacău 0,25 p, Elena Tărîţă — C.A. Roman 0,25 p, Daniela Matei — C.S. Brăila 0,25 p). În afara acestora, este de subliniat faptul că în finale (la atletism, de aproape 2 decenii finalele diferitelor probe cuprind cîte 8 concurenţi) au mai evoluat: Florenţa Crăciunescu (Steaua) şi Ioan Zamfirache (Dinamo) ambii pe locul 7 la aruncarea discului, Mihaela Loghin (C.S.M. Craiova) şi Iosif Nagy (Steaua), clasaţi pe locul 8 la aruncarea greutăţii şi, respectiv, la aruncarea discului. Din acest punct de vedere, bilanţul participării atleţilor români la cea de a XIII-a ediţie a campionatelor europene de la Atena a fost **cel mai bun din cele 11 evoluţii ale lor la suprema competiţie continentală**, aşa cum se poate vedea din tabelul alăturat:

	I	II	III	Total medalii	IV	V	VI	Total puncte	VII	VIII
1934	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—
1938	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—
1954	—	1	—	1	—	—	1	6	2	—
1958	1	—	—	1	—	—	1	8	1	—
1962	1	2	—	3	—	—	1	18	—	—
1966	—	1	—	1	—	1	—	7	2	1
1969	—	2	—	2	2	1	2	20	—	—
1971	—	2	1	3	1	—	2	19	1	—
1974	—	2	1	3	2	1	2	24	1	—
1978	—	2	—	2	1	5	1	24	2	2
1982	1	2	—	3	1	—	3	23	2	2

Bilanţul participării la recentele „europene" de la Atena este bun, dar, trebuie să recunoaştem, că el **putea fi încă şi mai bun**, atît în privinţa numărului de medalii cucerite, cît mai ales în ceea ce priveşte totalul punctelor cîştigate. După opinia noastră, în mod normal, ar fi fost de aşteptat să urce pe podium Maricica Puică la 1 500 m şi Doina Melinte la 800 m, iar de la Florenţa Crăciunescu, de la cei doi aruncători de disc, Zamfirache şi Nagy, de la Bedrosian şi de la Gina Panait-Ghioroaie (necalificată în concursul de lungime, dar care a avut, la Atena, la antrenamente sărituri de peste 6,70 m!) se aşteptau clasări pe locuri mai spre vîrful clasamentelor...

VALI IONESCU

ANIŞOARA CUŞMIR

Vali, Anişoara, Maricica şi...

Atletismul nostru este, în mod cert, pe un drum bun. Anul acesta, la capitolul realizărilor sale trebuie notate, între altele: ● **3 recorduri mondiale**: Vali Ionescu 7,20 m la lungime, Anişoara Cuşmir 7,15 m la lungime, Maricica Puică 4:17,44 la o milă; ● **un titlu mondial** (Maricica Puică) şi o medalie de argint (Fiţa Lovin) la campionatul mondial de cros, în proba individuală ● **3 medalii la campionatele europene de sală** de la Milano: aur — Doina Melinte la 800 m, argint — Maricica Puică la 3 000 m şi bronz — Vali Ionescu la lungime ● **22 de titluri de campioni balcanici de seniori**, în întrecerile desfăşurate la jumătatea lunii august în Bucureşti ● **4 titluri de campioni balcanici de juniori** la Drama, în Grecia ● 4 medalii (1 de aur, 1 de argint şi 2 de bronz) la tradiţionalul concurs Prietenia pentru juniori, ceea ce înseamnă cea mai rodnică participare a atleţilor noştri la această importantă competiţie internaţională, poate cea mai puternică din lume pentru această categorie de vîrstă. Bilanţul se cere, de asemenea, completat cu nenumăratele victorii repurtate cu precădere de atletele noastre în numeroase concursuri desfăşurate în diferite ţări din Europa şi Asia. În general, se poate vorbi, de asemenea, **de o creştere a nivelului rezultatelor în multe probe, de apariţia în prim-planul actualităţii a unor elemente tinere şi talentate** precum Daniela Matei (C.S. Brăila), Natalia Caraiosifoglu (Rapid Buc.), Margareta Keszeg (C.S.Ş. Cetate Deva) etc. Şi cu toate aceste succese evidente, indiscutabile, constatăm că în perimetrul marii performanţe a atletismului internaţional, fie că e vorba de sală sau de aer liber, de cros, avem de-a face cu acelaşi mănunchi de atlete de certă valoare: **Vali Ionescu şi Anişoara Cuşmir, Maricica Puică şi Doina Melinte** (aceasta din urmă în pofida eşecului înregistrat la Atena), **Natalia Andrei-Betini** şi **Fiţa Lovin**, din păcate, ambele accidentate o bună parte a acestui sezon, dar a căror valoare, probată în atîtea ocazii, nu poate fi pusă la îndoială. Şi în rest?... Este aceasta una dintre cele mai spinoase probleme ale atletismului nostru. Avem, ce este drept, şi alte sportive talentate. Ne gîndim, de pildă, la **Florenţa Crăciunescu** şi la **Mihaela Loghin**, la suliţaşele **Corina Gîrbea, Mihaela Stănescu** şi **Eva Zörgö-Raduly**. Dintre acestea doar primele două au făcut parte din lotul care s-a deplasat la Atena. Am mai spus-o şi cu alte ocazii: dacă aruncarea greutăţii şi cea a discului s-ar face, ca la box sau la lupte, pe categorii de greutate, sportivele noastre ar fi cu siguranţă cele mai bune din lume. Dar, din păcate, nu există în intenţia Federaţiei internaţionale de atletism să stabilească astfel de categorii, aşa că, prin forţa împrejurărilor, în întrecere cu adversare mult mai masive, mai grele, cu o mare masă musculară, atît Florenţa, cît şi Mihaela vor fi, din capul locului, handicapate! Aceeaşi observaţie o priveşte şi pe braşoveanca **Corina Ţifrea**, la un nivel cît de cît apropiat de cele mai bune heptatloniste ale continentului în probele de alergări şi sărituri, dar net handicapată în cele două probe de aruncări (greutate şi suliţă) care o fac să piardă multe puncte în finalul întrecerii. Şi pentru că veni vorba de Corina Ţifrea, altfel o atletă inimoasă şi serioasă, ne gîndim puţin şi la tinerele care, mîine-poimîine, vor veni să-i ia locul. Atît focşeneanca Gabriela Coteţ, cît şi cîmpulungeanca Maria Vlăsceanu păcătuiesc şi ele prin aceea că sînt... pentatloniste şi nu heptatloniste (!), aruncările fiind şi la ele, probe deficitare. Este aceasta o chestiune care ţine în primul rînd de selecţie şi abia apoi de buna pregătire a fiecărei probe în parte, a heptatlonului în ansamblul său.

Din cei 18 componenţi ai delegaţiei noastre la Atena 13 au reuşit să se claseze printre finalişti, iar dintre toţi doar unul singur (este vorba de constănţeanul Ioan Oltean la 110 mg) a concurat la nivelul său cel mai bun din acest an. Că acest nivel este puţin competitiv şi că nu i-a asigurat un loc în finală este de acum, altceva. Important este însă că Vali Ionescu şi Anişoara Cuşmir, ca şi Maricica Puică s-au clasat pe locuri fruntaşe chiar şi fără să-şi fi egalat prestaţiile anterioare. Alţii n-au făcut nici una, nici alta, ratîndu-se un bun prilej pentru atletismul nostru de a fi înscris una dintre paginile sale cele mai frumoase. Doina Melinte cea mai bună performeră mondială a anului la 800 m (1:55,05), autoare a unei serii întregi de victorii (dublate şi de rezultate valoroase) în faţa majorităţii adversarelor de la Atena, n-a reuşit la examenul „europenelor" în aer liber să-şi reediteze succesul de la C.E. din sală de la Milano, cînd a devenit campioană, sau măcar să fi obţinut o medalie, la care-i dădea dreptul valoarea sa. Ni s-a părut obosită şi parcă ieşită din formă. În orice caz, principala-i armă, finişul, nu i-a stat la îndemînă în finală. Sîntem convinşi că „momentul" Atena a fost doar un simplu accident şi că valoarea sportivă a Doinei Melinte este cea demonstrată în atîtea competiţii şi ilustrată de acest excelent record al său de 1:55,05.

Dintre participanţii la C.E., în mod neaşteptat cele mai slabe comportări le-au avut alergătorii de la 400 m garduri, Horia Toboc şi, respectiv, Cristina Cojocaru, ambii înregistraţi cu cele mai slabe rezultate din acest an, 51,65 s şi 59,00 s! Nici juniorul Sorin Matei n-a împlinit speranţele, fiind eliminat din calificările probei de săritură în înălţime la care a realizat doar 2,15 m (din a treia încercare), standardul de intrare în concurs fiind de 2,24 m!

Din fericire în tot acest an şi mai ales la „ora europenelor" atletismul nostru a contat pe trioul Vali — Anişoara — Maricica, cel care şi-a făcut din plin datoria şi a dus la succes culorile ţării noastre. Bravo lor, bravo antrenorilor Mihai Zaharia, Ioan Moroiu şi Ioan Puică, cei care le-au pregătit, bravo cluburilor lor Rapid, C.S.M. Craiova şi Olimpia. Şi făcînd, iată, această enumerare, fie-ne permis să constatăm că, de fapt, dintre atleţii care au punctat acum la Atena, foarte puţini fac parte din marile secţii de atletism ale marilor cluburi (antrenori numeroşi şi de calitate, cadrul organizatoric corespunzător, buget etc.): Dinamo şi-a adus contribuţia de 1 punct (Bedros Bedrosian la triplu, dealtfel singurul punct realizat de băieţii noştri!), Steaua de 0,25 p (Iboia Korodi la 4×400 m), iar I.E.F.S. nici unul! Dealtfel, de la aceasta din urmă nici un atlet n-a fost selecţionat pentru C.E.! Situaţia aceasta nu este nouă în atletismul nostru, ea putînd fi întîlnită (din păcate!), în ultimii ani la cele mai multe dintre marile competiţii ale atletismului internaţional. Şi atunci?!...

MARICICA PUICĂ şi DOINA MELINTE în frunte....

Campionatele europene de la Atena au reprezentat, desigur, un moment important pentru atletismul nostru. El nu trebuie însă să ne facă să trecem cu vederea ori să uităm faptul că în pofida unui evident reviriment calitativ, ACTIVITATEA ATLETISMULUI ESTE ÎNCĂ DEPARTE DE CERINŢE. Şi va continua astfel atîta timp cît problemele globale ale acestui sport, cu o pondere atît de mare în programul olimpic, nu vor fi abordate frontal şi, mai ales, rezolvate. Ne gîndim, înainte de toate, la PRACTICAREA ATLETISMULUI ÎN ŞCOALĂ, ceea ce i-ar asigura baza de masă, oferind astfel selecţiei, un mare număr de tineri din care s-ar putea evidenţia desigur, alte valori ca Iolanda şi Viorica, Vali şi Anişoara, alte Maricica şi Natalia şi, de ce nu, chiar şi nişte băieţi....

Ne gîndim, de asemenea, că sport prioritar cum este considerat de cîteva cicluri olimpice încoace, atletismul ar trebui să se bucure de mai multă audienţă chiar şi sau, mai bine zis, mai ales la nivelul consiliilor judeţene pentru educaţie fizică şi sport, de la care se aşteaptă oricum o preocupare reală şi fapte (nu doar vorbe!) pentru popularizarea acestui sport, pentru implantarea sa în rîndurile tineretului.

Şi ne gîndim, în completarea acestei idei, că unităţile noastre sportive, începînd cu marile cluburi, ar trebui să-şi facă mult mai mult simţită „prezenţa" în pregătirea atleţilor lor pentru marea performanţă, pentru competiţiile de avengură ale acestui sport. În acest sens, anul 1983 va fi pentru atletism un moment cu totul excepţional, el programînd campionatele mondiale de cros, campionatele europene de sală, Cupa Europei – Bruno Zauli, Cupa mondială, Universiada, prima ediţie a Campionatelor mondiale, Campionatele europene de juniori, pentru a nu mai aminti de obişnuitele competiţii: concursul Prietenia, Crosul Balcanic, Jocurile Balcanice de seniori şi de juniori etc. Cu cine vom aborda aceste mari competiţii?

Şi nu trebuie uitat nici o clipă că după 1983 va veni 1984, cu Jocurile Olimpice şi tot aşa mai departe... Doar Vali şi Anişoara, Maricica şi Doina?... Nu! Atletismul nostru, mai mult ca oricînd, mai ales acum cînd se află iarăşi pe un drum ascendent, trebuie serios sprijinit. Există, fără îndoială, tineri talentaţi (trebuie căutaţi însă!); există profesori şi antrenori pasionaţi şi pricepuţi (trebuie îndrumaţi şi sprijiniţi!); există cadrul organizatoric corespunzător pentru ca atletismul nostru să poată atinge nivelul de competitivitate de care, realmente, este capabil! Să lăsăm, de aceea, vorbele şi să trecem la fapte, unind toate eforturile şi preocupările într-o singură direcţie!

Romeo VILARA

MEDALIILE CUCERITE LA KATOWICE ÎI ONOREAZĂ, DAR ÎI ŞI OBLIGĂ PE LUPTĂTORII NOŞTRI!

Ca şi în alte sporturi, şi la lupte greco-romane, campionatele mondiale din acest an s-au desfăşurat sub semnul intenselor pregătirii care au loc pe toate meridianele lumii, în vederea Jocurilor Olimpice de la Los Angeles, constituind, prin aceasta, o importantă ETAPĂ DE VERIFICARE (poate decisivă) a potenţialului de care dispune în prezent fiecare echipă, de conturare mai precisă, obiectivă a PERSPECTIVELOR de reprezentare cu rezultate superioare la această mare competiţie a sportului mondial. De aceea, desigur, la Katowice s-a înregistrat o valoroasă şi largă participare (aproape 160 de sportivi din 25 de ţări), pe listele de concurenţi figurînd numele a zeci de campioni şi medaliaţi la Jocurile Olimpice, campionate mondiale şi europene. În compania acestora, ca şi în aceea a multor tineri talentaţi, dornici de a obţine consacrarea mondială, dar şi candidatura olimpică, ECHIPA ROMÂNIEI A REALIZAT UN SUCCES DE PRESTIGIU, un bilanţ care face cinste sportivilor şi antrenorilor

Să reamintim: 5 MEDALII (dintre care una de aur) – ECHIPA ROMÂNIEI PE LOCUL 3 în clasamentul general pe naţiuni, la numai un singur punct de locul al doilea.

Ce înseamnă acest bilanţ – acum, la jumătatea ciclului olimpic – şi care sînt principalele concluzii, în perspectiva J.O. din 1984, desprinse după campionatele mondiale de la Katowice?

Cînd toţi „pun umărul", cu răspundere şi pasiune

Ne exprimăm, de la bun început, convingerea că **„bilanţul Katowice"** a început să se întrevadă încă în acele zile cînd, după campionatele europene de la Varna, factorii responsabili din sportul luptelor au avut curajul şi tăria, mai mult, au simţit nevoia, ca, în locul scuzelor de tot felul, să spună şi să-şi spună deschis lucrurilor pe nume, căutînd adevăratele... adevăruri. Ele arătau că rezultatele (două medalii de argint şi una de bronz) abia se înscriau în calificativul „satisfăcător", că lipsa „aurului" era, în primul rînd, expresia unei valori scăzute — la ora aceea — a sportivilor consacraţi, că, într-adevăr, existaseră serioase minusuri în pregătirea luptătorilor noştri, aproape la toate capitolele. Nici responsabilităţile n-au fost ocolite! S-a mai spus, atunci, că pentru a îndrepta situaţia, toată lumea va trebui **„să pună umărul", SĂ MUNCEASCĂ MAI MULT ŞI MAI BINE.**

Vorbele, gîndurile şi sentimentele, toate au avut, timp de aproape 5 luni, o deplină acoperire în fapte. Şi, astăzi, iată că încercăm bucuria de a consemna un bilanţ de o frumoasă strălucire, la realizarea căruia a contribuit, am spune, o „ECHIPĂ", **mult mai largă, puternic angajată în îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor asumate pentru campionatele mondiale de la Katowice.**

Medaliile cucerite de **Ştefan Rusu** (Dinamo), pentru a doua oară campion al lumii, **Nicolae Zamfir** (Dinamo), **Ion Draica** (Farul Constanţa), **Vasile Andrei** (Progresul Bucureşti) şi **Ştefan Negrişan** (Steaua) îşi sporesc astfel strălucirile de aur, argint şi bronz. După cum, dincolo de priceperea şi hărnicia binecunoscute ale colectivului tehnic format din reputaţi specialişti: **Ion Corneanu, Ion Cernea, Nicolae Pavel, Simion Popescu, dr. Nicolae Ploieşteanu**, aflăm şi o nouă forţă, exemplară, de autodepăşire, pe care o dorim, în continuare, întregii federaţii de lupte (preşedinte **Alexandru Crăciunescu**, secretar responsabil **Romulus Cioacă**).

Meritele sînt, desigur, diferite, dar numai **totalul** lor a condus la succesul obţinut la Katowice...

> MILAN ERCEGAN, preşedintele F.I.L.A.: **„Felicit călduros echipa României şi pe cei care au pregătit-o pentru aceste campionate mondiale. Am numai cuvinte de laudă pentru Ştefan Rusu, care, după părerea mea, dar şi a celor mai mulţi specialişti, la ora actuală este cel mai valoros luptător din lume la categoria 74 kg. În acelaşi timp, apreciez progresele mari făcute de toţi ceilalţi sportivi români, dintre care, fapt extrem de îmbucurător, mulţi sînt tineri, cu evidente perspective de consacrare în arena mondială a sportului luptelor".**

Încredere deplină în „schimbul de mîine"!

Iată o altă problemă asupra căreia socotim necesar să ne oprim în această retrospectivă-comentariu. Începută cu mai mult timp în urmă, acţiunea **de întinerire a lotului reprezentativ** nu a creat, decît pentru o scurtă perioadă (poate şi datorită unor ezitări... sentimentale), un „gol" în acoperirea valorică a majorităţii categoriilor de greutate. La campionatele europene de la Varna tinerii au dat satisfacţie, dovedind că merită titularizarea pentru întrecerile mondiale de la Katowice, unde — reamintim — echipa noastră a inclus, din nou, 4 debutanţi la C.M. (**Nicolae Zamfir** cucerind medalia de argint) şi 2 dintre sportivii consacraţi — Ştefan Rusu şi Stefan Negrişan, debutanţi în categorii superioare de greutate, ceea ce în lupte înseamnă foarte mult.

Se înţelege, debutul la o competiţie de asemenea amploare şi, cu atît mai mult, obţinerea unor succese remarcabile sau confirmarea unor reale posibilităţi de progres (**Constantin Uţă**) nu sînt lucruri facile, care se pot realiza „peste noapte". **Atenţia permanentă care trebuie acordată selecţiei şi pregătirii la un nivel superior a „schimbului de mîine" reprezintă O SARCINĂ PRIORITARĂ**, care cere multă muncă, răspundere, pricepere şi dăruire. De aceea, în context, simţim nevoia să precizăm că în lotul lărgit de lupte greco-romane se pregătesc, cu rîvnă şi cu dorinţa unei cît mai apropiate titularizări, încă o serie de alţi tineri de real talent.

Să nu uităm, de asemenea, că, în 1982, la campionatele europene de juniori (pînă la 20 de ani) de la Leipzig, **Gheorghe Savu** a cucerit titlul continental, **Mihai Cişmaş** — medalia de bronz, remarcîndu-se, totodată, şi **Sorin Herţea, Ion Gherasim, Constantin Uţă** (ultimul fiind, dealtfel, titularizat în echipa reprezentativă de seniori!). Altă competiţie importantă de juniori (pînă la 18 ani), „Turneul Prietenia", de la Tallin, a prilejuit antrenorilor noştri confirmarea speranţelor pe care aceştia le pun în **Mircea Constantinescu, Ilie Miuţi, Iulian Mavlea, Liviu Botnari** ş.a.

Ce important este să se aştepte cu asemenea „rezerve" clipa în care, în firea lucrurilor, campionii părăsesc arena marilor performanţe...

Muncă de calitate, pregătiri temeinice, o mare capacitate de efort

Spuneam, la începutul acestor rînduri, că, poate, unele concluzii după „mondiale" sînt extrem de importante pentru **ÎNTREAGA activitate din sportul luptelor**, dar, credem, şi în alte discipline cu specific asemănător. Am numi, între aceste concluzii, pe cele referitoare, în primul rînd, la realizarea unei NOI CALITĂŢI ÎN PREGĂTIREA sportivilor, fireşte la toate nivelurile, dar mai cu seamă în loturile reprezentative ale ţării.

La Katowice, de fapt, înainte de startul „mondialelor", a fost evident pentru toţi factorii cu atribuţii în luptele greco-romane că în cadrul lotului s-a instaurat **un climat de muncă responsabilă, de ordine şi disciplină** pe fondul căruia s-a putut realiza o PREGĂTIRE SUPERIOARĂ faţă de perioada trecută, la toate capitolele, inclusiv — foarte important — la acela vizînd starea de sănătate a sportivilor. Au fost considerabil mărite volumul şi intensitatea în pregătirea fizică, au fost selecţionate şi folosite exerciţii speciale pentru îmbunătăţirea luptei la parter — capitol extrem de deficitar în trecut —, volumul general de lucru crescînd cu un procent considerabil. Ceea ce s-a remarcat la Katowice ca **o caracteristică generală în pregătirea echipei a fost**, însă, în primul rînd, MAREA CAPACITATE DE LUPTĂ dovedită de toţi sportivii noştri. De data aceasta, **Ştefan Rusu** a demonstrat nu numai o excelentă pregătire tehnico-tactică, ci şi o impresionantă capacitate de efort. Despre **Ştefan Negrişan** se spunea — mai în glumă, mai în serios — că cele 6 minute de luptă aproape nu-i ajungeau pentru... „încălzire". Asemenea specialiştilor, ni s-a părut că **Ion Draica** a făcut, şi datorită acestei mari capacităţi de efort, cele mai bune meciuri ale sale din ultimii doi-trei ani. Am putea continua cu **Vasile Andrei, Nicolae Zamfir, Ilie Matei**...

Poate greşim, dar aşa ne explicăm, în mare măsură, şi prezenţa a 4 luptători români în întrecerile finale pentru cucerirea medaliilor de aur şi argint!

Ştefan Rusu, *la al doilea titlu mondial, din nou candidat la podiumul olimpic*

Fotografii de Dragoş NEAGU şi Ion MIHĂICĂ

Nu numai despre medalii...

Nu trebuie, la această oră de bilanţ, să se vorbească doar despre medalii! Pentru că, iată, s-a văzut, la Katowice, că **mai sînt încă multe lucruri de făcut pentru valorificarea deplină a potenţialului existent, a condiţiilor de care dispun**, în toate planurile — uman, tehnic, organizatoric, material — luptele greco-romane.

Va trebui continuată munca de îmbunătăţire a luptei la parter, **atît în atac, cît şi în apărare**. Ştim că o asemenea problemă nu-şi putea afla rezolvarea integrală în numai cîteva luni de zile, dar dacă sportivii ar fi căutat mai mult prietenia... halterelor (aşa cum, dealtfel, Ion Draica sau Vasile Andrei ne spuneau că o vor face de-acum înainte), poate că...

De la bun început se ştia că de la **Ion Asaftei, Constantin Uţă** şi **Ivan Savin** nu sînt de aşteptat performanţe deosebite. În schimb, **Ştefan Marian** şi **Ilie Matei** erau creditaţi cu şanse bune de a se număra printre medaliaţi, indiferent de „sorţi". Ei au evoluat, însă, sub posibilităţi, parcă temători, deşi buna pregătire îi îndreptăţea să lupte mai viguros, dinamic şi mai eficient. **Le** aşteptăm replica la viitoarele competiţii!

Am lăsat, intenţionat, la sfîrşitul acestor notaţii, problema categoriei 48 kg. În ciuda numeroaselor încercări făcute pînă acum de specialiştii loturilor şi ai cluburilor cu secţii de lupte, rezultatele întîrzie. Cu prilejul ultimelor mari competiţii au fost, **e** drept, titularizaţi o serie de luptători talentaţi, bine pregătiţi, dar fără **toate** acele calităţi deosebite care să le îngăduie situarea printre protagoniştii categoriei. Vor mai fi, desigur, încercaţi şi alţi tineri, dar pînă atunci rămîne valabilă concluzia că pentru această categorie de greutate s-a făcut prea puţin. Rămîne, deci, şi întrebarea: **„Unde sînt urmaşii lui Berceanu şi Alexandru?"**, marii campioni care au dominat atîţia ani această categorie pe plan mondial, cucerind, printre altele, 4 din totalul celor 13 titluri mondiale înscrise în palmaresul luptătorilor noştri.

CLASAMENTUL PE PUNCTE

1.	U.R.S.S.	46
2.	Polonia	31
3.	ROMÂNIA	30
4.	Bulgaria	30
5.	Iugoslavia	17
6.	Ungaria	13
7.	Suedia	11
8.	Turcia	9
9.	Finlanda	6
10–11.	Coreea de Sud	4
	Cuba	4

12. Cehoslovacia 3, 13. S.U.A. 2, 14–17. Grecia, Italia, Japonia, Norvegia 1.

Imagine pentru „albumul de aur" al sportului românesc. În fotografie, cei 5 medaliaţi de la Katowice... (de la stînga la dreapta: Ion Draica, Vasile Andrei, Ştefan Rusu, Nicolae Zamfir, Ştefan Negrişan).

Rezultatele obţinute de luptătorii români la Katowice constituie nu numai un deosebit succes, ci şi cel mai valoros bilanţ în perspectiva participării la Jocurile Olimpice, **din cele realizate, pînă acum, în acest an, de sportivii din ţara noastră! Cu atît mai mult ni se par, de aceea, pe deplin meritate cele mai calde felicitări pe care le adresăm, din toată inima,** sportivilor, antrenorilor şi celorlalţi specialişti, federaţiei de lupte.

Nu numai rezultatele în sine ci şi evoluţiile fecăruia dintre sportivii noştri, nivelul pregătirii de ansamblu, moralul ridicat **cu care au abordat şi au susţinut atîtea grele întîlniri pentru cucerirea celor 5 medalii reprezintă, în acelaşi timp,** o foarte bună experienţă proprie, cîştigată, într-un timp relativ scurt, după o muncă intensă, pe fondul unui climat de ordine şi disciplină. **O experienţă care a arătat (nu numai pentru luptele greco-romane) că analiza temeinică a lipsurilor (şi nu „goana după scuze") este o cale sigură de progres, că aceste progrese sînt cu atît mai mari, mai importante, cu cît la realizarea lor concură toţi factorii implicaţi într-o asemenea acţiune. S-a putut ajunge la succesele de care aminteam pentru că** sportivii au muncit mult mai mult, **pentru că** a sporit considerabil exigenţa colectivului tehnic, a celorlalţi specialişti **de la lot, pentru că a fost manifestată, în continuare, ÎNCREDERE ÎN TINERET şi pentru că s-a realizat O NOUĂ CALITATE ÎN PREGĂTIRE.**

Ca o rezultantă a celor cîteva concluzii amintite, putem spune că acum – la jumătatea ciclului olimpic – lotul de lupte greco-romane are în componenţa sa sportivi cu îndreptăţite motive să aspire la titularizarea olimpică: Ştefan Rusu, Ion Draica, Nicolae Zamfir, Vasile Andrei, Ştefan Negrişan, **sau – cu un plus de valoare –** Ştefan Marian, Ilie Matei... **Am vorbit şi despre alţi tineri de perspectivă, juniorii remarcaţi la campionatele europene şi la „Turneul Prietenia". Mai sînt şi alţii! Toţi trebuie să ştie că porţile lotului, ale echipei reprezentative pentru marile competiţii ale anului viitor, ca şi pentru Jocurile Olimpice de la Los Angeles, sînt larg deschise. Toţi „candidaţii", dar mai ales antrenorii de la cluburi pe care ar trebui să-i stimuleze mai mult situaţia actuală a luptelor greco-romane.**

Am văzut, în acelaşi timp, că este – cum se spune – încă mult loc de mai bine. Există încă unele categorii deficitare **(48 kg şi +100 kg) şi trebuie căutate soluţii mai eficiente pentru ca echipa să nu mai fie handicapată din start. Îmbunătăţirea în continuare a luptei la parter este încă „la ordinea zilei". Ca şi unele retuşuri tactice la lupta din picioare necesare şi de mare importanţă pentru că, aşa cum s-a văzut, în fiecare meci au fost clipe decisive, cînd numai de sportivii respectivi a depins... strălucirea medaliei, sau locul ocupat în clasamentul categoriilor de greutate.**

Firesc, gîndurile tuturor iubitorilor de sport din ţara noastră se îndreaptă spre Jocurile Olimpice de la Los Angeles şi toate rezultatele sînt raportate la perspectiva acestora. Anul următor programează, tocmai în perspectiva Jocurilor Olimpice, **două examene decisive: campionatele europene şi mondiale. Pînă atunci mai este, aparent, destul timp, dar credem că trebuie să folosim prilejul oferit de această analiză pentru a sublinia că ele se vor desfăşura în două ţări** (Ungaria şi, respectiv, Uniunea Sovietică) **în care sportul luptelor are o valoare extrem de ridicată. Ne gîndim şi la faptul că dincolo de performanţele individuale trebuie acţionat pentru ca revenirea echipei noastre (locul 3 în clasamentul pe naţiuni) în elita mondială să fie consolidată.**

Aşteptăm cu încredere noi împliniri, noi succese care să dea contururi şi mai puternice perspectivelor pe care luptătorii români le au pentru reprezentarea cu cinste şi demnitate **a** sportului românesc la Jocurile Olimpice din 1984.

Dan GÂRLEŞTEANU